

ת"ד 9512/09/17 - עלי זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 9512-09-17 מדינת ישראל נ' עלי זועבי
תיק חיצוני: 378866/2017

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
עלי זועבי
מדינת ישראל

בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 5.2.18 בהעדר המבקש, בגין עבירות של אי שמירת רווח, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, בקלות ראש ובאופן שגרם נזק לרכוש ולאדם.

טענות הצדדים

ב"כ המבקש טוען כי לא התייצב לדיון מחמת טעות משרדית. לדבריו, לפני רישום התאריך ביומן התקשרו אליו והודיעו לו שבנו קיבל התקף אפילפטי והתמוטט (צורף מסמך רפואי) וההודעה גרמה לו בלבול ברישום ביומן. כך נרשם הדיון ביומנו ביום 15.2.18 ולא ביום 5.2.18, כפי שנקבע בפועל (לבקשה צורף צילום היומן). בנסיבות, ב"כ המבקש ביקש ליתן למבקש את יומו בבית המשפט.

המשיבה מתנגדת לבקשה, הן מהטעם שכשלים ביומן אינם עילה לביטול פסק הדין והן מחמת שהמבקש לא טען שנגרם לו עיוות דין.

דין

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו וברע"פ 9142/01 איטליא נ' מד"י, פ"ד נז(6) 793 (2003) נקבע כי על המבקש להעלות

עמוד 1

בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

השיקולים השונים לביטול פס"ד נפרשו בשורה ארוכה של פסקי דין בבית המשפט העליון, בהם בין היתר פורטו מקרים בהם בית המשפט לא נעתר לבקשות לביטול פס"ד בהעדר עילה לביטול.

כך לדוגמא טענות של שכחה, אובדן דו"ח, טעות של עו"ד ברישום ביומן, אי התייצבות מחמת טעות, אי התייצבות בשל מחלה עליה לא דווח לביהמ"ש טרם הדיון, אי התייצבות מחמת תיבות דואר פרוצות, אי התייצבות בשל אי הידיעה של העו"ד, לא היוו עילות לביטול פסה"ד, גם אם הושת על המבקש עונש לא קל. (ראה למשל רע"פ 9142/01 של כב' השופט ת. אור, רע"פ 5377/03, רע"פ 8583/04, רע"פ 3690/03, רע"פ 1271/06, רע"פ 5569/07, רע"פ 4474/05, רע"פ 5958/07, רע"פ 2394/07, רע"פ 6383/07, רע"פ 1371/07, רע"פ 2282/07, רע"פ 6463/07, רע"פ 8445/07, רע"פ 9593/07, רע"פ 10319/07, רע"פ 10516/07, ע"פ 6859/07, רע"פ 683/07, רע"פ 1381/07, ב"ש 7099/06, רע"פ 1773/04).

בע"פ 70050/99 חרובי פארס נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א) נקבע כיבקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות "נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי".

מן הכלל אל הפרט -

אשר לאי ההתייצבות לדיון - ב"כ המבקש טוען כי הנאשם לא התייצב לדיון מחמת טעות משרדית שלו - רישום מועד הדיון ביומן בתאריך שגוי, מחמת בלבול שנבע מהודעה בדבר מצבו הרפואי של בנו. לתמיכת הטענה צורף לבקשה מסמך רפואי, אלא שעיון באותו מסמך מעלה כי עניינו זימון לבדיקה בשנת 2011 ואין בו כדי ללמד על מצבו הרפואי של בנו של ב"כ הנאשם במועד הנטען בבקשה.

אשר לגרימת עיוות דין - כל שטען ב"כ המבקש הוא כי המבקש לא גרם לתאונה. הא ותו לא. מדובר בטענה כללית, שלא נתמכה - לא בתצהיר ולא באסמכתאות אחרות ולעניין זה יפים דברי בית המשפט ברע"פ 9109/17 סדובי נ' מדינת ישראל (19.12.17):

"זאת ועוד, משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט".

רבים הם המקרים בהם נאשמים המוזמנים כדין אינם מתייצבים לדיונים בעניינם והסיבות - שונות ומגוונות, אלא שבית המשפט אינו יכול לעבור על כך לסדר היום.

בנסיבות, ובהתחשב בפסיקה שקבעה שטעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם, הריני דוחה את הבקשה וקובעת כי פסק הדין מיום 5.2.18 יותר על כנו.

למען הסר ספק, ההחלטה בדבר עיכוב ביצוע פסק הדין מיום 20.2.18 אינה תקפה עוד.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.